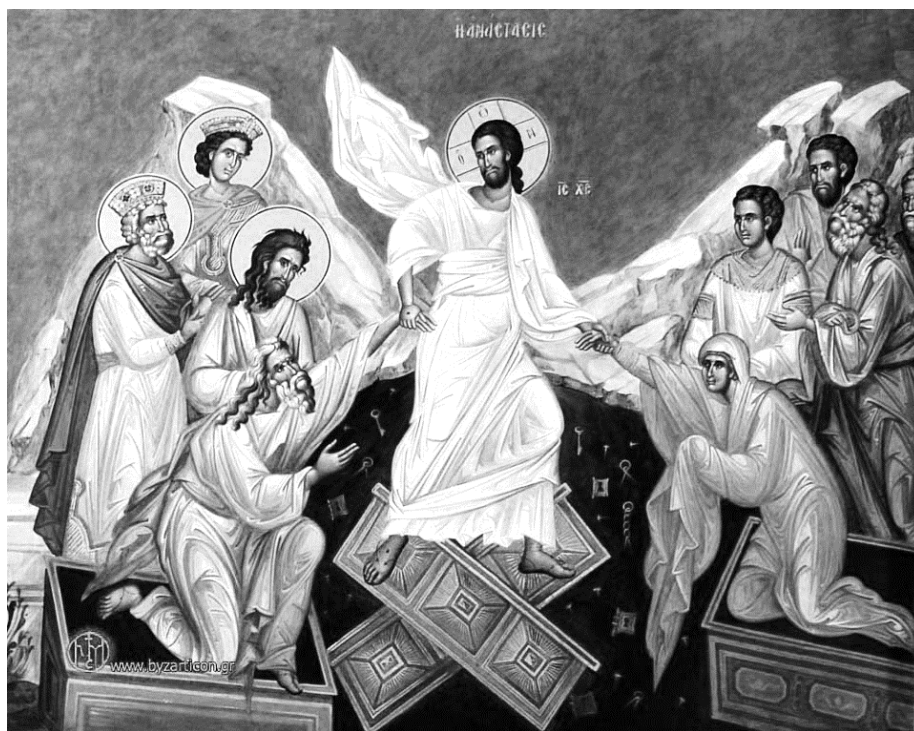

Farské zvesti

Časopis Gréckokatolíckej farnosti
Zosnutia Presvätej Bohorodičky
v Humennom

Ročník: 19. Rok: 2026 Číslo: 6.
Vydané pre vnútornú potrebu farnosti

*„Až do hrobu si zostúpil, Nesmrteľný, a zničil si vládu pekla.
Vstal si ako víťaz, Kriste Bože. Pozdravil si ženy: „Pokoj vám!“
Apoštolom si mier daroval a mŕtvym vzkriesenie.“*

(Kondák Paschy)

**Prajeme Vám požehnané prežitie Sviatkov Paschy
a hojnosť milostí od Vzkrieseného Ježiša Krista.**

Vaši duchovní otcovia

Viera nás vedie otvoriť oči pre utrpenia druhých

(z myšlienok pápeža Leva XIV.)

Evanjelium nám rozpráva o uzdravení muža, ktorý bol slepý od narodenia (porov. Jn 9,1-41). Prostredníctvom symboliky tohto príbehu nám evanjelista Ján hovorí o tajomstve spásy: kým sme boli v tme, kým ľudstvo kráčalo vo tmách (porov. Iz 9,1), Boh poslal svojho Syna ako svetlo sveta, aby otvoril oči slepým a osvetlil náš život.

Proroci ohlásili, že Mesiáš otvorí oči slepým (porov. Iz 29,18; 35,5; Ž 146,8). Sám Ježiš potvrdzuje svoje poslanie tým, že ukazuje, že „slepí vidia“ (Mt 11,4); a predstavuje sa slovami: „Ja som svetlo sveta“ (Jn 8, 12). V skutočnosti môžeme povedať, že sme všetci „slepí od narodenia“, lebo sami nedokážeme vidieť do hĺbky tajomstva života. Preto sa Boh stal telom v Ježišovi, aby blato nášho ľudstva, zmiešané s dychom jeho milosti, mohlo prijať nové svetlo, schopné konečne nám umožniť vidieť seba samých, druhých i Boha v pravde.

Je pozoruhodné, že sa v priebehu storočí rozšíril názor, ktorý pretrváva dodnes, podľa ktorého je viera akýmsi „skokom do tmy“, vzdáním sa myslenia, takže mať vieru by znamenalo „slepo“

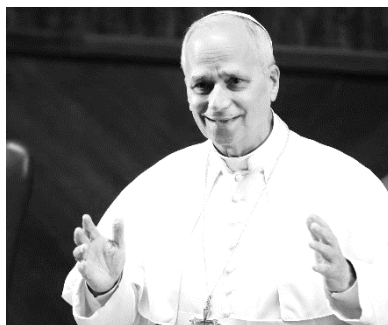
veriť. Evanjelium nám naopak hovorí, že pri stretnutí s Kristom sa oči otvárajú, až do tej miery, že náboženské authority sa naliehavo pýtajú uzdraveného slepca: „Ako sa ti otvorili oči?“ (Jn 9, 10); a ďalej: „Ako ti otvoril oči?“ (v. 26).

Bratia a sestry, aj my, uzdravení Kristovou láskou, sme povolaní žiť kresťanstvo „s otvorenými očami“. Viera nie je slepý čin, vzdanie sa rozumu, uspokojenie sa s nejakou náboženskou istotou, ktorá nás odvracia od sveta.

Naopak, viera nám pomáha hľadiť „z pohľadu Ježiša, jeho očami: je to účasť na jeho spôsobe videnia“ (Encyklika *Lumen fidei*, 18) a preto od nás žiada, aby sme „otvorili oči“, ako to robil on,

predovšetkým pre utrpenia druhých a pre rany sveta.

Osobitne dnes, tvárou v tvár mnohým otázkam ľudského srdca a dramatickým situáciám nespravodlivosti, násilia a utrpenia, ktoré charakterizujú našu dobu, je potrebná bdelá, pozorná a prorocká viera, ktorá by otvorila oči pre temnoty sveta a priniesla do nich svetlo evanjelia prostredníctvom angažovanosti za mier, spravodlivosť a solidaritu.

Dekalóg

(Desať Božích prikázaní)

„Nebudeš túžiť po majetku svojho blížneho!“

Deviate i desiate Božie prikázanie sú prikázaniami, ktoré presahujú hriešne skutky a venujú sa pohnútkam srdca. Pobádajú nás k aktivite, k boju s nezriadenými žiadostivosťami a k otvorenosti sa požiadavkám Ducha.

Desiate prikázanie sa vzťahuje na úmysel srdca človeka a spolu s deviatym zhrňujú všetky predchádzajúce prikázania Desatora. Práve desať Božích prikázaní je spoľahlivým usmernením pre život človeka, ktorý chce žiť v súlade s Božími zákonmi. Ich porušovaním sa človek odkláňa od zdroja svojho života, čo ho postupne vedie k jeho duchovnej smrti.

Možno teda povedať, že človek sa v stave hriechu odvracia od Boha a nezriadeným spôsobom sa prikláňa k stvoreniam, čím sa rozhoduje pre večný trest, teda zatratenie. *„Pre svoj pozemský život potrebujeme aj materiálne prostriedky a nadobúdame ich v rozličnej miere. Následkom našej vnútornej nerovnováhy spôsobenej dedičným hriechom sa stáva, že sa príliš pripútame k materiálnym veciam alebo túžime po tých, čo patria našim blížnym.“*

Ježiš Kristus však hovorí: *„Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich moľ a hrdza ničia a kde sa zlodeji dobývajú a kradnú. V nebi si zhromažďujte poklady; tam ich neničí ani moľ, ani hrdza a tam sa zlodeji nedobývajú a nekradnú. Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce“* (Mt 6, 19-21).

Aj evanjelista Lukáš píše o pravom poklade: *„Neboj sa, maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo. Predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu! Robte si mešce, ktoré sa nezoderú, nevyčerpateľný poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde moľ neničí. Lebo kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce“* (Lk 12, 32-34).

Desiate Božie prikázanie je jasne formulované: „Nepožiadáš...“ Pod touto podmienkou sa myslí vylúčenie všetkého, čo človeku patrí a čo nepatrí a zároveň aj čo je svojmu blížnemu dlžný. Smäd po majetku blížneho je neuhasiteľný, nekonečný a tiež nesmierny.

Hodnotový systém je potrebné budovať v evanjeliovom, resp. v eschatologickom kontexte. Iba v tomto prípade je človek schopný vytvoriť si taký kresťanský životný štýl, ktorý bude jednak svedectvom, a jednak aj jeho potvrdením.

Perspektíva Božieho kráľovstva určuje všetkým ostatným hodnotám ich správne miesto a zabezpečuje spravodlivosť a pokoj.

Nenásytnosť, chamtivosť a závišť sú fundamentálnymi chybnými formami žiadostivosti. Nenásytnosť sa definuje ako nemierna a zároveň nerozumná túžba po pozemských statkoch. Chamtivosť sa chápe ako neskrotná a neuspokojiteľná túžba po pozemských majetkoch, resp. po stále väčšom bohatstve a napokon závišť pochádza z pýchy; je to smútok nad tým, že druhému sa dobre darí. Toto prikázanie tiež predstavuje túžbu dopustiť sa takej nespravodlivosti, ktorá by mohla uškodiť blížnemu a poškodiť jeho majetok. Na druhej strane sa prikázanie neporuší v prípade, ak niekto túži nadobudnúť isté veci patriace blížnemu, pokiaľ to chce dotýčným dosiahnuť spravodlivými prostriedkami.

Nechať sa viesť Svätým Duchom je prvou pozitívnou požiadavkou desiateho Božieho prikázania. Apoštol Pavol píše: „Lebo tí, čo žijú podľa tela, zmýšľajú telesne, ale tí, čo žijú podľa Ducha, zmýšľajú duchovne. A zmýšľať podľa tela je smrť, kým zmýšľať podľa Ducha je život a pokoj. Ved' zmýšľať podľa tela je nepriateľstvom voči Bohu, lebo sa nepodriadať Božiemu zákonu – a ani sa

nemôže. A tak tí, čo žijú telesne, nemôžu sa páčiť Bohu. Lebo ak budete žiť podľa tela, zomriete. Ale ak Duchom umŕtvujete skutky tela, budete žiť. Ved' všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi[...] A ten, ktorý skúma srdcia, vie, po čom Duch túži: že sa prihovára za svätých, ako sa páči Bohu“.

Ďalšou pozitívnou požiadavkou tohto prikázania je chcieť najvyššie dobro, ktorým je hľadanie na Boha. „Kto teda vidí Boha, dosiahol všetky dobrá, ktoré si možno predstaviť.“

Túžba po pravom šťastí oslobodzuje človeka i jeho srdce od nezriadených túžob, žiadostivosti a náklonností k bohatstvám tohto sveta. Na druhej strane táto zdravá túžba sa završuje vo videní Boha a v jeho blaženosti. Prisľúbenie vidieť Boha je tak veľké, že presahuje najvyššiu hranicu samotnej blaženosti, a to z jednoduchého dôvodu. Vidieť znamená vo Svätom písme to isté ako aj vlastniť. To znamená, že kto vidí Boha, dosiahol najvyššiu blaženosť a počíta sa mu to medzi dobrá. Človek má neustále bojovať, aby dosiahol Bohom sľúbené dobrá. Tie dosiahne v prípade, že bude umŕtvovať, už vyššie spomínané, žiadostivosti. K tomu mu pomôže Božia milosť zhora a tak zvíťazí nad zvodmi rozkoše a jej mocou.

Liturgický program

Liturgický program Veľký týždeň od 30.03. do 05.04. 2026

Pondelok 30.03.	Svätý a veľký pondelok	17:00 Sv. liturgia (Liturgia VPD)	1. † Justína 2. † František, Helena
Utorok 31.03.	Svätý a veľký utorok	17:00 Sv. liturgia (Liturgia VPD)	1. † Ivan, Michal, Andrej 2. † Anna, Anna, Juraj, Štefan...
Streda 01.04.	Svätá a veľká streda	17:00 Sv. liturgia (Liturgia VPD)	1. † Juraj, Helena 2. † Juraj, Mária, Juraj
Štvrtok 02.04.	Svätý a veľký štvrtok	17:00 Sv. liturgia (sv. Bazila Veľkého s večierňou)	* za farnosť
		18:00 Utieren s čítaniami strastí	
Piatok 03.04.	Svätý a veľký piatok prikázaný sviatok prísny pôst zbierka: Boží hrob	07:30 Kráľovské hodinky (slov.) 15:00 Veľká večiereň s uložením plaščenice 16:00 Adorácia a stráž pri Božom hrobe 20:00 Posvätný ruženec za rodiny farnosti	
Sobota 04.04.	Svätá a veľká sobota	07:30 Jeruzalemská utieren (slov.) 17:00 Sv. liturgia (slov.) (sv. Bazila Veľkého s večierňou)	* za farnosť
Nedeľa 05.04.	Svätá a veľká nedeľa Paschy — Svetlé Kristovo vzkriesenie prikázaný sviatok mirovanie	05:00 Utieren vzkriesenia (csl.) 06:00 Požehnanie jedál (csl.) 06:30 Sv. liturgia (csl.) 08:30 Požehnanie jedál (slov.) 09:00 Sv. liturgia (csl.) 11:00 Sv. liturgia (slov.) 12.15 Veľkonočná Večiereň (slov.)	* za farnosť * za farnosť

Liturgický program

Liturgický program Svetlý týždeň

od 06.04. do 12.04. 2024

Pondelok 06.04.	Svetlý pondelok prikázaný sviatok deň pracovného pokoja	07:30 sv. lit. (slov.) * Lukáš
		09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť
		11:00 sv. lit. (slov.) * za farnosť
		17:15 Veľkonočná večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) * Zoja-Katarína
Utorok 07.04.	Svetlý utorok	07:30 sv. lit. (csl.) * Silvia, Simona s rod.
		18:00 sv. lit. (slov.) * Zita s rod.
Streda 08.04.	Svetlá streda	06:30 sv. lit. (csl.) * Juraj, Tatiana
		18:00 sv. lit. (slov.) 1. * Miroslav 2. * Emil, Melánia s rod.
Štvrtok 09.04.	Svetlý štvrtok	06:30 sv. lit. (csl.) * Oľga s rod.
		18:00 sv. lit. (slov.) 1. * Oľga s rod. 2. * Jozef, Daniela, Samuel, Ema
Piatok 10.04.	Svetlý piatok voľnica	06:30 sv. lit. (csl.) * Matej
		18:00 sv. lit. (slov.) 1. * o. Miroslav 2. * Mária s rod.
Sobota 11.04.	Svetlá sobota	07:00 sv. lit. (csl.) * Matúš, Marta, Martina
		17:00 Veľká večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) * Viktória, Mária, Andrea...
Nedeľa 12.04.	2. nedeľa po Pasche — o Tomášovi	07:30 sv. lit. (slov.) * Peter, Anna
		09:00 sv. lit. (csl.) * za farnosť
		11:00 sv. lit. (slov.) * Marta
		17:15 Večiereň
		18:00 sv. lit. (slov.) * Dávid, Eva, Anna

Liturgický program

Liturgický program po 2. nedeli po Pasche od 13.04. do 19.04. 2026

Pondelok 13.04.	Sv. hieromučeník Artemón a spol.	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	1. † Edita 2. † Ján, Helena † Mária, Ján, Peter
Utorok 14.04.	Sv. Martin vyznávač, rímsky pápež	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† František, Ivan (panychída) 1. † Ján, Anna 2. † Michal, Mária, Viera, Štefan, Helena
Streda 15.04.	Sv. apoštoli Aristarch, Prudent a Trofim	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	1. † Božena 2. † z rod. Desákovej † Mária, Ján, Štefan...
Štvrtok 16.04.	Sv. mučenice a panny Agapa, Irena a Chionia	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	† Anna, Vasil'... 1. † Justína 2. † Jozef, Mária, Ivan
Piatok 17.04.	Prep. otcovia Simeon z Perzie a Akkaios zdržanlivosť od mäsa	06:30 sv. lit. (csl.) 18:00 sv. lit. (slov.)	1. † Karol 2. † z rod. Mackovej † Mária, Vojtech
Sobota 18.04.	Prep. Ján, učeník sv. Gregora Dekapolitu	07:00 sv. lit. (csl.) 17:00 Veľká Večiereň 18:00 sv. lit. (slov.)	1. † Vasil', Mária 2. † Mária (panychída) † Božena
Nedeľa 19.04.	3. nedeľa po Pasche - o myronosičkách Prep. otec Ján zo Starej Lavry hl. 2	07:30 sv. lit. (slov.) 09:00 sv. lit. (csl.) 11:00 sv. lit. (slov.) 17:15 Večiereň (slov.) 18:00 sv. lit. (slov.)	* Miriama * za farnosť * Štefan, Božena, Marcel s rod., Vladimír s rod., Štefan * Marián, Mária, Stanislav

Synaxár Veľkého piatku

(pohľad na udalosť Ukrižovania)

Vedzme, že Kristovo ukrižovanie sa stalo v piatok (t.j. 6. deň týždňa podľa biblického kalendára), pretože v šiesty deň bol stvorený človek. O šiestej hodine dennej (t.j. naša 12. hodina) visel Pán na kríži, pretože v túto hodinu, ako sa traduje, Adam natiahol svoju ruku na zakázaný strom, dotkol sa dreva a zomrel.

Bolo potrebné, aby ten, ktorý bol rozdrvený, bol v tú istú hodinu znovu stvorený. V sade týčiacich sa kmeňov krížov, Kristus podobne ako Adam v záhrade raja prijal smrť. Horký nápoj (víno so žlčou) znovu vybudoval zmysel chuti. Rany, ktoré utrpel, nám zjavili slobodu.

Popľúvanie a zneucťujúce zaobchádzanie s Pánom Ježišom sú našou čťou. Trňová koruna zapudila kliatbu na nás uvalenú.

Rúcho šarlátové miesto koženého odevu nám vracia kráľovské insígnie. Klinec sú definitívnym znehybnením hriechu. Kríž je tým stromom v raji. Prebodnutie boku Kristovho zobrazilo Adamovo rebro, z ktorého vyšla Eva, z ktorej pochádzalo prestúpenie. Kópia pripomína plamenný meč, ktorý ma zahnal. Voda, ktorá vytekla z boku, je

pripodobnenie krstu. Krv a trstina, sú atramentom a perom, ktorými nám ako Kráľ červeným písmom podpísal darovanie dávnej domoviny.

Hovorí sa, že tam, kde Kristus ako hlava všetkých ukrižovaný bol, spočívala dole hlava Adamova, a ten bol pokrstený Krvou Kristovou stekajúcou.

„Miesto lebky“ sa tomu tam hovorí preto, že za potopy vynesená bola zo zeme hlava Adamova; iba kosti boli odnesené, zatiaľ čo hlava zostala, čo bol zrejmy zázrak, takže ju Šalamún s celým svojím vojskom z úcty k predkovi zakryl množstvom kameňov. Preto

sa to miesto od tých čias nazývalo Lithostrotos, čo znamená kameňom vykladané, dláždené. Hovorí totiž niektorí svätí podľa posvätného podania, že na tom mieste bol sám Adam pochovaný anjelom. Kde je mŕtvy, tam priletí orol, Kristus, Večný Kráľ, Nový Adam, uzdravil drevom kríža starého Adama, kvôli drevu stromu padlého.

Nadprirodzeným, nevyjadriteľným milosrdenstvom dokázaným nám, Kriste Bože, zmiluj sa nad nami. Amen.

Zamyslenie nad Veľkým týždňom

(liturgický kalendár)

Prežívaním Veľkého týždňa cez liturgické slávenia nás Cirkev pozýva k tomu, aby sme aj my boli svedkami, vidiaci vlastnými očami to, čo Boh pre nás vykonal. A nielen aby sme boli svedkami týchto udalostí, ale predovšetkým sa ich osobne a s vierou zúčastnili. Keď prijímame účasť na diele spásy, ktoré Kristus svojim Ukrižovaním a Vzkriesením vykonal, prisvojujeme si aj všetok úžitok, ktorý môže človek z príchodu Spasiteľa mať.

Zamyslime sa bratia a sestry, čo je potrebné, aby vstali mŕtvi? Koniec sveta. Čo je potrebné, aby sa prebudili živí, čiže aby vstali k životu obyvatelia našich miest? Zázrak.

Ak niekto uverí, a ak ho privedie jeho viera k tomu, aby vstúpil do Cirkvi, a ak udrží svoju vieru, je to naozaj zázrak. Aby sa mohol tento zázrak diať, muselo sa najskôr stať to, čo si pripomíname vo Veľkom týždni.

Všetko začína Lazárovou sobotou. Okolo Krista boli rôzne skupiny ľudí – okruh apoštolov, učeníkov, nasledovníkov a poslucháčov. Skupina nepriateľov. Davy ľahostajných. Ale bola tam aj malá skupinka tých, medzi ktorými bol Pán Ježiš v najužšom okruhu svojich najbližších priateľov. K nim chodil, aby odpočíval. A práve v tejto maličkej

skupinke začína Pán konať finále svojho diela spásy: Aby ešte pred svojím ukrižovaním dal istotu všeobecného vzkriesenia, vzkriesil Lazára. Ten bol hospodár jednej maličkej domácnosti, ktorú Ježiš čas od času navštevoval, aby si tu oddýchol medzi svojimi najbližšími.

A túto domácnosť postretla tragédia. Ochorel a krátko na to umrel Ježišov priateľ Lazár. A Ježiš je práve vtedy ďaleko. Ten, ktorý všade uzdravoval malomocných, tu práve nie je, vtedy keď je potrebná najväčšia pomoc. To je zúfalá situácia. Keď Ježiš príde - a nielen učeníci vedia, ale aj v Betánii asi tušia, že s príchodom neponáhľal, víta ho Marta na ceste s výčitkou: *„Keby si tu bol, môj brat by nebol umrel.“* Ježiš odpovedá: *„Vstane z mŕtvych.“* *„Viem, že vstane v posledný deň, pri vzkriesení,“* znie odpoveď, v ktorej sa miešajú nádej s únavou zarmútenej duše. Spasiteľ hovorí: *„Ja som vzkriesenie aj život.“* To sú slová, na ktoré si nemožno zvyknúť. Ten, komu Marta pri príchode pod ich strechu umývala nohy, ten, komu chystala večer pokrm a pripravovala lôžko na odpočinok - ten jej teraz hovorí, že On je Vzkriesením. Tak jednoduché a všedné slová, ale pri tom je také nepochopiteľné, čo znamenajú v plnom svojom rozsahu. Je v nich hĺbina, v ktorej ľudské myslenie sa častokrát stráca. Čo na to odpovedať?

Vzkriesenie Lazára nie je len ďalšie v poradí, ktoré Pán urobil. Veď v tomto prípade išlo o toho, ktorý bol už štyri dni v hrobe. Mŕtvy za tie dni podľa hol nezvratným rozkladným procesom. Na niektorých ikonách je to jasne ukázané na postavách, ktoré otvárajú Lazárov hrob, - odvracajú si tváre a držia si pri tom svoje rúcha pri tvári.

Keď Pán Ježiš povolal Lazára z hrobu, bol to nadovšetko názorný a nesporný dôkaz, že je zvrchovaným Pánom nad telom a dušou človeka, ktorú môže aj po jej oddelení od mŕtveho tela povolať späť do tela zázračne uzdraveného. To je zázrak Stvoriteľa, ktorý sa dá vysvetliť len Kristovou Božskou mocou.

O tom, že Ježiš Nazaretský je Mesiáš a Boží Syn, už nemohlo byť od tohto dňa v izraelskom národe žiadnych pochyb. Udalosti nasledujúcej Kvetnej nedele to prekrásne ilustrujú. Ľudia vítajú Pána mesiášskym pozdravom.

Ako by to bolo krásne, keby veľkňaz uvítal Pána Ježiša v bránach Jeruzalema. Spolu s ľudom a ostatnými staršími by ho odprevadil do chrámu a slávnostne vyhlásil za dlho očakávaného zaslúbeného Mesiáša! Kňazi sa mohli prihlásiť medzi Kristových učeníkov a učiť sa spoločne

všetci novému zákonu lásky a tak porozumieť hĺbkinám Tóry a prorokom.

A Kristus nad ľudom žijúcim v meste - zaplakal. Videl, že mesto a Boží ľud, ktorý zišiel z cesty, kráča do strašnej budúcnosti. Videl mesto, z ktorého nezostane kameň na kameni. Videl židov predávaných po všetkých svetových trhoch s otrokmi za rovnakú cenu - 30 strieborných za žida (to bola cena za „nekvalitných otrokov“). A to všetko preto, že mesto nepoznalo, čo vedie k pokoju, nechce kráčať cestou pokoja. Židia nespoznali svoju chvíľu, nerozpoznali príležitosť na správne rozhodnutie. Ich vodcovia urputne trvali na svojej slepote a sebaisto

kričali: „My vidíme.“

Keď už sa Boha nebojíme a pred ľudmi nehanbíme (ako onen sudca v evanjeliu), tak sa nechajme aspoň presvedčiť stavom sveta, v ktorom žijeme. Všetko okolo nás svedčí, že situácia je vážna, ba zrejme bezvýhodisková, že „lepšie už bolo“ a všetko sa nezadržateľne sunie do temnoty. Na nič zo sveta sa nemôžeme spoliehať, ak nie sme teda už úplnými bláznami.

Nikdy nebolo také zrejmé, že Ježiš Kristus zostal našou jedinou nádejou. Preto aj my vstupujúci do udalostí týchto dní Veľkého týždňa, vstupujme s pokorou, vnímajúc to všetko, čo pre nás Kristus urobil.

Sila usmiať sa (príbehy pre potešenie duše)

Istý otec raz rozprával príbeh svojmu synovi. V mladosti som poznal rehoľného kňaza, ktorý si v päťdesiatych rokoch 20. stor. osem rokov odsedel v komunistickom žalári. O tom, čo tam všeličo zažil, nikdy veľmi nerozprával, a tak si väčšinu skúseností „kalicha horkosti“ vzal so sebou do hrobu. Jednu „maličkosť“ mi predsa prezradil. Spomínal mi istého väzenského dozorca, ktorý nemal rád žiadneho kňaza, a jeho obzvlášť. Možno mi o ňom hovoril preto, že dotyčný pochádzal z dediny neďaleko môjho rodiska. Spomínaný dozorca ho často týral, aj nad rámec jeho povinností. Bil ho a trýznil s potešením, čo je typické pre sadistov. Keď už uspokojil svoje

zvrátené túžby a počul kňazovo stonanie od bolesti, nadvihol mu hlavu, pozrel do očí a s úškrnkom sa spýtal: „Prečo sa netešíš, že môžeš pre Krista trpieť? Prečo sa neraduješ za to, že ti umožňujem trpieť pre vieru? Či ten tvoj Kristus ti neprikazuje radovať sa a jasovať, keď ťa prenasledujú?“

Spomínaný kňaz sa mi priznal, že sa sám pred sebou dlho hanbil, lebo sa na oného dozorca nedokázal aspoň usmiať. Uľavením duše mu bolo, keď sa dlhé roky za neho denne modlil desiatok ruženca, aby našiel cestu kajúcnosti a hodnotu Božieho milosrdenstva. Táto modlitba odpustenia mu spôsobovala vnútorný pokoj a radosť.

Boh ťa počuje!

Buď si istý, že Boh ťa počuje! Každý človek potrebuje kontakty a komunikáciu s inými ľuďmi. Pán Ježiš sa veľmi často rozprával nielen s ľuďmi, ale aj so Svojím nebeským Otcem. Považoval za bytostne dôležité hovoriť s Ním, klásť do Jeho rúk všetkých, ktorí Mu boli zverení, hľadať silu, najmä pred Svojou smrťou. Aj my sa môžeme s Bohom rozprávať kedykoľvek, a to skrze modlitbu. Niekedy sa však stáva, že ten druhý nás nepočúva alebo nemá čas, aby si nás vypočul. Pán Ježiš nás však uisťuje, že Boh veriaceho človeka nielen počuje, ale aj vypočuje. Náš

nebeský Otec počuje všetko, s čím k Nemu prichádzame, o čo Ho prosíme, za čo Mu ďakujeme, aké ťažoby srdca Mu predkladáme s túžbou, aby nás podoprel, posilnil nás na tele i na duchu. Pán Boh pred nami nemá nikdy zatvorené dvere, vždy má čas vypočuť si svoje milované deti, ktoré k Nemu prichádzajú s nádejou a dôverou: „Lebo každý, kto prosí, dostane, a kto hľadá, nájde, a kto klope, tomu otvorí.“ (Lk 11, 10)

Verme, že vypočuje aj naše modlitby a dá nám omnoho viac a lepšie, ako sme prosili!

Poučné slovo nášho otca sv. Jána Zlatoústeho na Svätý a svetlý deň Pánovho vzkriesenia

Každý, kto je zbožný a bohobojný, nech sa osvieži a teší z tejto krásnej a skvelej slávnosti. Kto je verný služobník, nech vojde s plesaním do radosti svojho Pána.

Kto sa pôstom unavil, nech teraz prijme odmenu. Kto pracoval od prvej hodiny, nech dnes prijme spravodlivú mzdu. Kto prišiel po tretej hodine, nech oslavuje s vďakou. Kto prišiel až po šiestej hodine, nech nepochybuje, lebo nebude ukrátený. Kto váhal až do deviatej hodiny, nech pristúpi bez obáv a strachu. A kto stihol prísť až o jedenástej hodine, nech sa nebojí, že váhal, lebo Vládca je štedrý a prijme posledného robotníka ako prvého.

Uspokojí toho, čo prišiel o jedenástej hodine práve tak, ako toho, čo pracoval od prvej hodiny. K poslednému je milosrdný a k prvému láskavý. Onomu dáva a tamtoho obdarúva. Prijíma skutky a víta úmysly. Preto vojdite všetci do radosti svojho Pána. I prví i druhí, prijmite mzdu.

Bohatí a chudobní, spoločne sa radujte. Vy, ktorí ste vytrvali, i vy nedbanliví, uctite si tento deň. Stôl je plný, jedzte všetci. Pokrm je pripravený, nech nikto neodchádza hladný. Všetci majte účasť na hostine viery, prijmite

všetci bohatstvo dobroty. Nikto nech sa neponosuje na nedostatok, lebo prišlo spoločné kráľovstvo. Nikto nech sa nezarmucuje nad previneniami, lebo z hrobu zažiarilo odpustenie.

Nech sa nik nebojí smrti, lebo Spasiteľova smrť nás oslobodila. Zničil ju ten, ktorého zajala. On zostúpil do predpekia a peklu odňal korisť. A peklo sa zarmútilo, keď skúsilo jeho telo. Prorok Izaiáš to videl a zvolal: Peklo bolo plné trpkosti, keď sa tam dole s tebou stretlo. Bolo plné trpkosti, lebo bolo odstavené, bolo plné trpkosti, lebo bolo porazené, bolo plné trpkosti, lebo bolo potupené a zosadené, bolo plné trpkosti, lebo bolo spútané.

Prijalo telo a pripadlo Bohu. Prijalo zem a zrazilo sa s nebom. Prijalo to, čo videlo, a padlo do toho, čo nevidelo. Smrť, kde je tvoj osteň? Peklo, kde je tvoje víťazstvo? Kristus vstal z mŕtvych a ty si porazené. Kristus vstal z mŕtvych a padli démoni. Kristus vstal z mŕtvych a radujú sa anjeli. Kristus vstal z mŕtvych a vládne život. Kristus vstal z mŕtvych a nikto nezostal v hrobe.

Hľa, Kristus vstal z mŕtvych a stal sa prvým medzi zosnutými. Jemu sláva a moc na veky vekov! Amen.